PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2018/1570

od 18. listopada 2018.

o okončanju postupka koji se odnosi na uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe (EU) br. 1194/2013

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije ([1]) („osnovna uredba") i posebno njezin članak 14. stavak 1,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) 2015/476 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2015. o mjerama koje Unija može poduzeti slijedom izvješća koje je donijelo Tijelo za rješavanje sporova WTO-a u pogledu antidampinških pitanja i pitanja o zaštiti od subvencioniranog uvoza ([2]) („ovlašćujuća uredba WTO-a"), a posebno njezine članke 1. i 2.,

budući da:

1. POSTUPAK

(1) Komisija je 28. svibnja 2013. Uredbom (EU) br. 490/2013 uvela privremenu antidampinšku pristojbu na uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije („privremena uredba") ([3]).

(2) Vijeće je 19. studenoga 2013. Provedbenom uredbom (EU) br. 1194/2013 uvelo konačnu antidampinšku pristojbu na uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije („konačna uredba") ([4]).

(3) Opći sud Europske unije („Opći sud") donio je 15. rujna 2016. presude u predmetima T-80/14, T-111/14 do T-121/14 ([5]) i T-139/14 ([6]) („presude") kojima je poništio članke 1. i 2. konačne uredbe u dijelu u kojem se odnose na tužitelje u tim predmetima („predmetni proizvođači izvoznici") ([7]).

(4) Vijeće Europske unije isprva je uložilo žalbe na te presude. Međutim, nakon odluke Vijeća o povlačenju žalbi predmeti su 2. i 5. ožujka 2018. uklonjeni iz registra Suda Europske unije ([8]). Slijedom toga presude su postale konačne i obvezujuće od datuma njihova donošenja.

(5) Opći sud zaključio je da institucije nisu uspjele dokazati, u skladu s traženim pravnim standardom, postojanje primjetnog iskrivljenja cijena glavnih sirovina koje se upotrebljavaju za proizvodnju biodizela u Argentini i Indoneziji kao rezultat sustava različitog oporezivanja izvoza na temelju kojeg su na sirovine i biodizel primijenjene različite stope poreza. Presudio je da institucije nisu trebale zauzeti stajalište da cijene sirovina nisu objektivno odražene u evidencijama argentinskih i indonezijskih proizvođača izvoznika te da nisu trebale zanemariti te evidencije pri izračunu uobičajene vrijednosti biodizela proizvedenog u Argentini i Indoneziji.

([1]) SL L 176, 30.6.2016., str. 21.
([2]) SL L 83, 27.3.2015., str. 6.
([3]) SL L 141, 28.5.2013., str. 6.
([4]) Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 1194/2013 od 19. studenoga 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije (SL L 315, 26.11.2013., str. 2.).
([5]) Presude od 15. rujna 2016. u predmetu T-80/14, PT Musim Mas protiv Vijeća, predmetu T-111/14 Unitec Bio SA protiv Vijeća Europske unije, predmetima T-112/14 do T-116/14 i T-119/14, Molinos Río de la Plata SA i drugi protiv Vijeća Europske unije, predmetu T-117/14, Cargill SACI protiv Vijeća Europske unije, predmetu T-118/14, LDC Argentina SA protiv Vijeća Europske unije, predmetu T-120/14, PT Ciliandra Perkasa protiv Vijeća Europske unije, predmetu T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri protiv Vijeća Europske unije (SL C 402, 31.10.2016., str. 28.).
([6]) Predmet T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia i PT Wilmar Nabati Indonesia protiv Vijeća Europske unije (SL C 392, 24.10.2016., str. 26.).
([7]) Argentinski proizvođači izvoznici Unitec Bio SA, Molinos Rio de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cargill SACI, Louis Dreyfus Commodities S.A. (LDC Argentina SA) i indonezijski proizvođači izvoznici PT Pelita Agung Agrindustri, PT Ciliandra Perkasa, PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas).
([8]) Rješenja predsjednika Suda od 15. veljače 2018. u spojenim predmetima C-602/16 P i C-607/16 P do C-609/16 P i od 16. veljače 2018. u predmetima C-603/16 P do C-606/16 P.

(6) Tijelo za rješavanje sporova WTO-a donijelo je 26. listopada 2016. izvješće povjerenstva kako je izmijenjeno izvješćem Žalbenog tijela („izvješća o Argentini") ([1]) u sporu Europska unija – antidampinške mjere na biodizel iz Argentine (DS473).

(7) Tijelo za rješavanje sporova 28. veljače 2018. donijelo je i izvješće povjerenstva u sporu Europska unija – antidampinške mjere za biodizel iz Indonezije (DS480) („izvješće o Indoneziji") ([2]). Ni Indonezija ni EU nisu uložili žalbe na to izvješće.

(8) U izvješćima o Argentini i Indoneziji („izvješća") utvrđeno je, među ostalim, da je EU postupio u suprotnosti sa sljedećim:

— člankom 2.2.1.1. Sporazuma WTO-a o antidampingu jer nije izračunao troškove proizvodnje proizvoda iz ispitnog postupka na temelju evidencije proizvođača,

— člankom 2.2. Sporazuma o antidampingu i člankom VI. stavkom 1. točkom (b) podtočkom ii. Općeg sporazuma o carinama i trgovini (GATT) iz 1994. jer se pri izračunu uobičajene vrijednosti biodizela nije koristio troškovima proizvodnje u Argentini i Indoneziji,

— člankom 9.3. Sporazuma o antidampingu i člankom VI. stavkom 2. GATT-a iz 1994. jer je uveo antidampinške pristojbe koje premašuju dampinšku maržu koja je trebala biti utvrđena u skladu s člankom 2. Sporazuma o antidampingu odnosno člankom VI. stavkom 1. GATT-a iz 1994.

(9) Osim toga, povjerenstvo je u izvješću o Indoneziji utvrdilo da je EU postupio u suprotnosti sa sljedećim:

— člankom 2.2.2. točkom iii. i člankom 2.2. Sporazuma o antidampingu jer nije odredio dobit koju obično ostvaruju drugi izvoznici ili proizvođači od prodaje proizvoda iz iste opće kategorije na domaćem tržištu zemlje podrijetla,

— člankom 2.3. Sporazuma o antidampingu jer nije izračunao izvoznu cijenu jednog indonezijskog proizvođača izvoznika, društva P.T. Musim Mas, na temelju cijene po kojoj se uvezeni biodizel koji je proizvodilo društvo P.T. Musim Mas isprva preprodavao neovisnim kupcima u EU-u,

— člancima 3.1. i 3.2. Sporazuma o antidampingu jer nije utvrdio postojanje znatnog sniženja cijene s obzirom na indonezijski uvoz.

(10) Povjerenstvo je preporučilo da Tijelo za rješavanje sporova zatraži od EU-a da svoje mjere uskladi sa Sporazumom o antidampingu i GATT-om iz 1994.

(11) Komisija je nakon izvješća o Argentini pokrenula pregled ([3]) na temelju članka 1. stavka 3. Uredbe (EU) 2015/476 Europskog parlamenta i Vijeća ([4]) („revizija"). Na početku pregleda Komisija je najavila da smatra prikladnim ispitati posljedice nalaza izvješća o Argentini i u pogledu mjera uvedenih na uvoz biodizela iz Indonezije, s obzirom na to da se pravna tumačenja iz izvješća o Argentini čine važnima i za ispitni postupak koji se odnosi na Indoneziju.

(12) Međutim, tijekom revizije Komisija je zaprimila određeni broj primjedbi zainteresiranih strana, posebno u pogledu primjenjivosti tumačenja izvješća o Argentini na mjere za biodizel iz Indonezije. Komisija je ustvrdila da analiza primjedbi u pogledu Indonezije zahtijeva više vremena te je odlučila da ispitivanje Indonezije neće uključiti u uredbu o izmjeni, nego da će reviziju koja se odnosi na Indoneziju ostaviti otvorenom.

(13) Komisija je 18. rujna 2017. donijela Provedbenu uredbu (EU) 2017/1578 o izmjeni konačne uredbe („uredba o izmjeni") u dijelu u kojem se odnosi na argentinske proizvođače izvoznike ([5]).

([1]) WTO, Izvješće Žalbenog tijela, AB-2016-4, WT/DS473/AB/R, 6. listopada 2016. i WTO, Izvješće povjerenstva, WT/DS473/R, 29. ožujka 2016.

([2]) WTO, Izvješće povjerenstva, WT/DS480/R, 25. siječnja 2018.

([3]) Obavijest o pokretanju pregleda u pogledu antidampinških mjera koje su na snazi za uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije u skladu s preporukama i odlukama koje je Tijelo za rješavanje sporova Svjetske trgovinske organizacije donijelo u sporu EU – Antidampinške mjere na biodizel (DS473) (SL C 476, 20.12.2016., str. 3.).

([4]) Uredba (EU) 2015/476 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2015. o mjerama koje Unija može poduzeti slijedom izvješća koje je donijelo Tijelo za rješavanje sporova WTO-a u pogledu antidampinških pitanja i pitanja o zaštiti od subvencioniranog uvoza (SL L 83, 27.3.2015., str. 6.).

([5]) Provedbena uredba (EU) 2017/1578 od 18. rujna 2017. o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 1194/2013 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije (SL L 239, 19.9.2017., str. 9.).

(14) Činjenica da je Opći sud poništio izvršne dijelove konačne uredbe s obzirom na predmetne proizvođače izvoznike utječe i na valjanost uredbe o izmjeni. Budući da se uredbom o izmjeni mijenjala uredba čiji su izvršni dijelovi poništeni, ona je sama prestala važiti i nije primjenjiva u odnosu na predmetne proizvođače izvoznike.

(15) Obavijest ([1]) o ponovnom pokretanju početnog ispitnog postupka u pogledu uvoza biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije objavljena je 28. svibnja 2018. te je dovela do donošenja konačne uredbe („obavijest"). Istodobno je završena revizija u pogledu Indonezije koja je bila u tijeku.

(16) U skladu sa sudskom praksom Suda postupak zamjene poništenog akta može se nastaviti točno od onog trenutka u kojem je nezakonitost nastala. Institucije Unije, poštujući presude, imaju mogućnost ispraviti aspekte konačne uredbe koji su doveli do njezina poništenja u odnosu na predmetne proizvođače izvoznike ([2]).

(17) Komisija bi trebala uzeti u obzir ne samo izreke presuda već i razloge zbog kojih su one donesene i na kojima se temelje, u mjeri u kojoj je to bilo potrebno da bi se odredilo točno značenje onoga što je navedeno u izreci. Ostali nalazi utvrđeni u konačnoj uredbi koji nisu osporeni u za to predviđenom roku ili koji su osporeni, ali je to odbačeno presudom Općeg suda te stoga nisu doveli do poništenja konačne uredbe, ostaju na snazi ([3]).

(18) Kako bi ispunila svoje obveze, Komisija je odlučila ponovno pokrenuti trenutačni antidampinški postupak točno od onog trenutka u kojem je nezakonitost nastala, te time preispitati metodologiju upotrijebljenu za izračun uobičajene vrijednosti.

(19) Obavijest je uključivala obrazloženje presuda Općeg suda s obzirom na predmetne proizvođače izvoznike i mogućnost da se nalazi prošire na sve proizvođače izvoznike iz Argentine i Indonezije. Nadalje, uzeti su u obzir nalazi povjerenstava i Žalbenog tijela WTO-a koji se odnose na Argentinu i na Indoneziju kako bi se mjere za koje je WTO utvrdio da su nesukladne u potpunosti uskladile sa sporazumima WTO-a, u skladu s člankom 19. stavkom 1. Dogovora o rješavanju sporova.

(20) Komisija je u obavijesti pozvala predmetne proizvođače izvoznike i industriju Unije da iznesu svoja stajališta u pisanom obliku i da zatraže saslušanje u roku utvrđenom u obavijesti.

(21) Svim stranama koje su to zatražile u navedenom roku i koje su dokazale da postoje posebni razlozi da ih se sasluša dana je mogućnost da budu saslušane.

(22) Primljena su očitovanja Europskog odbora za biodizel (EBB), pet proizvođača izvoznika u Indoneziji i indonezijskih vlasti.

2. PROVEDBA PRESUDA OPĆEG SUDA I NALAZA WTO-a

(23) Komisija može ispraviti aspekte konačne uredbe koji su doveli do njezina poništenja, ostavljajući pritom nepromijenjene dijelove ocjene na koje se presude ne odnose ([4]).

(24) Kako je navedeno u obavijesti, Komisija je dodatno ponovno ocijenila konačne nalaze početnog ispitnog postupka uzimajući u obzir nalaze povjerenstava i Žalbenog tijela WTO-a koji se odnose na Argentinu i na Indoneziju. Komisija je odlučila proširiti nalaze na sve proizvođače izvoznike iz Argentine i Indonezije. Ta se ponovna ocjena temeljila na informacijama prikupljenima u početnom ispitnom postupku i reviziji te na informacijama koje su zainteresirane strane dobile nakon objave obavijesti.

(25) Jedan indonezijski proizvođač izvoznik, društvo Wilmar, tvrdio je i prije i poslije objave da nema pravne osnove za ponovno pokretanje ispitnog postupka u odnosu na to društvo jer je Opći sud konačnu uredbu poništio u cijelosti kad je riječ o tom društvu. Međutim, u članku 266. UFEU-a propisuje se da institucija čiji je akt proglašen ništavim mora poduzeti potrebne mjere kako bi postupila u skladu s presudom Suda. Osim toga, EU mora uskladiti antidampinške mjere uvedene na uvoz biodizela iz Indonezije s preporukama i odlukama koje se nalaze u izvješćima WTO-a. Kako bi se ispitalo koje bi mjere trebalo poduzeti radi usklađivanja s presudama Suda i WTO-a, bilo je nužno ponovno pokrenuti ispitni postupak od trenutka u kojem je nezakonitost

([1]) Obavijest o presudi Općeg suda od 15. rujna 2016. u predmetima T-80/14, T-111/14 do T-121/14 i T-139/14 u vezi s Provedbenom uredbom Vijeća (EU) br. 1194/2013 o nametanju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz argentinskog i indonezijskog biodizela, i u skladu s preporukama i odlukama koje je donijelo Tijelo za rješavanje sporova Svjetske trgovinske organizacije u sporovima DS473 i DS480 (sporovi EU – antidampinške mjere na biodizel) (SL C 181, 28.5.2018., str. 5.).
([2]) Predmet C-458/98 P Industrie des poudres sphériques (IPS) protiv Vijeća [2000.] ECR I-08147.
([3]) Predmet C-256/16, Deichmann SE, ECLI:EU:C:2018:187. točka 87.
([4]) Predmet C-458/98 P Industrie des poudres sphériques (IPS) protiv Vijeća [2000.] ECR I-08147.

pronađena s obzirom na obje zemlje i na sve predmetne proizvođače izvoznike. Činjenica poništava li se mjera u cijelosti ili dijelom nije važna kako bi se odredilo mora li Komisija zbog toga ponovno ispitati sve aspekte ispitnog postupka koji je prethodio mjeri koja se poništava. Komisija je stoga odbacila tu tvrdnju.

(26) Početnim ispitnim postupkom o dampingu i šteti bilo je obuhvaćeno razdoblje od 1. srpnja 2011. do 30. lipnja 2012. („razdoblje ispitnog postupka"). Kad je riječ o parametrima relevantnima za procjenu štete, analizirani su podaci koji obuhvaćaju razdoblje od 1. siječnja 2009. do kraja razdoblja ispitnog postupka („razmatrano razdoblje").

3. **PREDMETNI PROIZVOD**

(27) Predmetni su proizvod monoalkilni esteri masnih kiselina i/ili parafinska plinska ulja dobivena sintezom i/ili hidrotretiranjem, nefosilnog podrijetla, u čistom obliku ili u mješavini, podrijetlom iz Argentine i Indonezije, trenutačno razvrstani u oznake KN ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92, 3826 00 10 i ex 3826 00 90 („predmetni proizvod", koji se obično naziva „biodizel").

(28) Ni presude Suda ni izvješća ne utječu na nalaze utvrđene u uvodnim izjavama od 16. do 27. konačne uredbe koje se odnose na predmetni proizvod i istovjetni proizvod.

4. **UTVRĐIVANJE UOBIČAJENE VRIJEDNOSTI I IZRAČUN DAMPINŠKIH MARŽI**

(29) Komisija je ponovno ocijenila nalaze početnog ispitnog postupka s obzirom na pitanja prilagodbe troškova, gornje granice dobiti i dvostrukog brojanja.

4.1. **Prilagodba troškova**

(30) Presude Općeg suda i nalazi WTO-a navedeni u uvodnoj izjavi 8. povezani su s prilagodbom troškova koju su provele institucije EU-a u konačnoj uredbi.

(31) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 28. konačne uredbe, Komisija je utvrdila da je bilo potrebno izračunati uobičajenu vrijednost jer se smatralo da domaća prodaja nije u skladu s uobičajenim tijekom trgovine. Taj nalaz nije osporen i stoga ostaje na snazi. Nijedna zainteresirana strana nije osporila taj nalaz ni tijekom ove revizije.

(32) U uvodnim izjavama od 29. do 34. konačne uredbe Komisija je utvrdila da su zbog razlika između izvoznih poreza koje je Indonezija uvela na glavne sirovine (sirovo palmino ulje u Indoneziji te sojino ulje i soja u zrnu u Argentini) i onih uvedenih na gotovi proizvod (biodizel) snižene domaće cijene u Indoneziji i Argentini, zbog čega bi to trebalo uzeti u obzir pri izračunu uobičajene vrijednosti.

(33) Stoga je pri izračunu uobičajene vrijednosti Komisija zamijenila troškove glavnih sirovina evidentirane u poslovnim knjigama proizvođača izvoznika referentnim cijenama koje su objavila relevantna tijela predmetnih zemalja.

(34) Komisija je osim toga svoje zaključke u početnom ispitnom postupku temeljila na tumačenju članka 2.2.1.1. Sporazuma o antidampingu u skladu s kojim se ispitnom tijelu omogućuje da odbije upotrijebiti poslovne knjige proizvođača izvoznika ako utvrdi da one i. nisu usklađene s općeprihvaćenim računovodstvenim načelima (GAAP) ili ii. ne odražavaju objektivno troškove povezane s proizvodnjom i prodajom razmatranog proizvoda (uvodne izjave 42. i 72. konačne uredbe).

(35) Povjerenstvo i Žalbeno tijelo u izvješćima o Argentini i Indoneziji iznijeli su mišljenje da Komisija u članku 2.2.1.1. nije pružila dostatnu pravnu osnovu za zaključak da poslovne knjige indonezijskih i argentinskih proizvođača ne odražavaju objektivno troškove povezane s proizvodnjom i prodajom biodizela ili za zanemarivanje relevantnih troškova u tim poslovnim knjigama pri izračunu uobičajene vrijednosti biodizela.

(36) Komisija je na temelju izvješća o Argentini ponovno izračunala uobičajenu vrijednost za proizvođače izvoznike u Argentini metodologijom objašnjenom u uvodnim izjavama od 40. do 49. privremene uredbe ([1]), koje se odnose na Argentinu. Kako je prethodno objašnjeno u uvodnim izjavama 11. i 12., Komisija je najprije ponovno izračunala i uobičajenu vrijednost za proizvođače izvoznike u Indoneziji metodologijom objašnjenom u uvodnim izjavama od 60. do 65. privremene uredbe ([1]), koje se odnose na Indoneziju. Komisija je sada ponovno primijenila tu metodologiju za obje zemlje.

(37) U svojim podnescima dostavljenima nakon ponovnog otvaranja ovog predmeta EBB je tvrdio da izvješća ne sprječavaju primjenu prilagodbe troškova sirovina pri izračunu uobičajene vrijednosti pod uvjetom da je prilagodba na odgovarajući način opravdana. Ista je tvrdnja iznesena tijekom revizije nakon izvješća o Argentini i Komisija ju je odbila jer njezino prihvaćanje ne bi bilo u skladu s nalazima izvješća, kako je objašnjeno u uvodnim izjavama od 43. do 53. uredbe o izmjeni. Budući da je to objašnjenje i dalje važeće nakon izvješća o Indoneziji, Komisija i dalje odbija tu tvrdnju.

(38) Zbog razloga objašnjenih u uvodnim izjavama 44. i 64. privremene uredbe nije se smatralo da je domaća prodaja u dvjema zemljama izvršena u uobičajenom tijeku trgovine te se uobičajena vrijednost istovjetnog proizvoda morala izračunati u skladu s člankom 2. stavcima 3. i 6. osnovne uredbe. To je učinjeno tako da su prilagođenim troškovima proizvodnje tijekom razdoblja ispitnog postupka dodani prodajni, opći i administrativni troškovi i razumna profitna marža.

(39) Kako je objašnjeno u uvodnim izjavama 46. i 65. privremene uredbe, Komisija je smatrala da se u Indoneziji iznos dobiti ne može temeljiti na stvarnim podacima trgovačkih društava u uzorku. Stoga je iznos dobiti upotrijebljen pri izračunu uobičajene vrijednosti utvrđen u skladu s člankom 2. stavkom 6. točkom (c) osnovne uredbe na temelju razumnog iznosa dobiti koji bi mlada i inovativna kapitalno intenzivna industrija te vrste mogla ostvariti u uobičajenim uvjetima tržišnog natjecanja na slobodnom i otvorenom tržištu, a iznosi 15 % na temelju prometa.

(40) U predmetima WTO-a u pogledu Argentine i Indonezije obje zemlje osporile su određivanje iznosa dobiti od 15 % i tvrdile da iznos dobiti nije utemeljen na „razumnoj metodi", kako se zahtijeva člankom 2.2.2. točkom iii. Sporazuma o antidampingu. Tijela WTO-a u oba predmeta utvrdila su da je EU u tom pogledu postupao u skladu sa Sporazumom o antidampingu. Stoga iznos dobiti upotrijebljen za izračun uobičajene vrijednosti ostaje 15 %.

(41) Jedan proizvođač izvoznik iz Indonezije, društvo PT Cermerlang Energi Perkasa, u svojem podnesku iznio je tvrdnju da bi Komisija svoj izračun trebala temeljiti na podacima proizvođača u uzorku, ili da se barem ne bi trebala automatski pozvati na članak 2. stavak 6. točku (c) osnovne uredbe. Nakon objave ponovio je tvrdnju. Međutim, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 40., tijela WTO-a utvrdila su da su pozivanje Komisije na taj članak i njegova primjena u skladu s pravilima WTO-a. Komisija je stoga odbacila tu tvrdnju.

4.2. **Gornja granica dobiti**

(42) Iako je povjerenstvo WTO-a potvrdilo iznos dobiti koji je odredio EU u skladu s člankom 2.2.2. točkom iii. Sporazuma o antidampingu, u izvješću o Indoneziji utvrdilo je da se, ako tijelo određuje dobit na temelju bilo koje druge razumne metode u skladu s člankom 2. stavkom 6. točkom (c) osnovne uredbe, Sporazumom o antidampingu od njega zahtijeva da osigura da dobit ne premašuje dobit koju obično ostvaruju drugi izvoznici iste opće kategorije proizvoda u zemlji. Povjerenstvo smatra da EU nije utvrdio takvu gornju granicu dobiti.

(43) Kako bi se utvrdila gornja granica dobiti koja se zahtijeva člankom 2.2.2. točkom iii. Sporazuma o antidampingu, trebalo je utvrditi koja društva proizvode one proizvode za koje bi se smatralo da pripadaju „istoj općoj kategoriji" kao biodizel.

(44) U izvješću o Indoneziji povjerenstvo je u točki 7.62. navelo da se „U članku 2.2.2. točki iii. Sporazuma o antidampingu ne utvrđuje […] konkretan zahtjev u pogledu toga kako će ispitno tijelo odrediti koji proizvodi pripadaju istoj općoj kategoriji proizvoda za potrebe određivanja "dobiti koja se obično ostvaruje„. Slažemo se s Europskom unijom da nema obveze da se opseg proizvoda u istoj općoj kategoriji široko tumači". U točki 7.63. dodalo je kako smatra da „razumno i objektivno tijelo može zaključiti da je ista opća kategorija proizvoda uža kategorija".

([1]) SL L 141, 28.5.2013., str. 6.

(45) Na temelju nalaza iz izvješća o Indoneziji Komisija je preispitala podatke koji su joj dostupni i koje može upotrijebiti za određivanje gornje granice dobiti za Argentinu i za Indoneziju. Smatrala je da su joj dostupna dva skupa podataka koja bi pripadala istoj općoj kategoriji proizvoda.

(46) Prvi skup podataka dostavila su društva u uzorku tijekom početnog ispitnog postupka. U članku 2.2.2. Sporazuma o antidampingu predviđeno je da je iznos dobiti za „izvoznika ili proizvođača iz ispitnog postupka" na temelju članka 2.2.2. točke iii. ograničen iznosom dobiti koju obično ostvaruju „drugi izvoznici ili proizvođači za prodaju proizvoda iste opće kategorije". Najuže tumačenje iste opće kategorije proizvoda u skladu s tim člankom bilo bi ograničeno točno na isti proizvod, to jest na biodizel. Podaci potrebni za izračun gornje granice dobiti na temelju dobiti koju su ostvarili proizvođači biodizela u Indoneziji i Argentini dostupni su Komisiji jer su joj ih dostavila društva u uzorku tijekom početnog ispitnog postupka.

(47) Činjenica da dobit koju su stvarno ostvarila društva u uzorku nije upotrijebljena za utvrđivanje profitne marže svakog od tih proizvođača na temelju članka 2. stavka 6. osnovne uredbe ne isključuje mogućnost da Komisija te podatke upotrijebi za utvrđivanje gornje granice dobiti na temelju članka 2. stavka 6. točke (c). To proizlazi iz formulacije koju je povjerenstvo upotrijebilo u točki 7.65. izvješća o Indoneziji, u kojoj povjerenstvo izražava neslaganje s argumentom da „dobit koja se obično ostvaruje" iz članka 2.2.2. točke iii. Sporazuma o antidampingu znači da ispitno tijelo može zanemariti dobit ostvarenu od prodaje koja se smatra nesukladnom s uobičajenom tržišnom praksom. Jedan indonezijski proizvođač izvoznik, društvo PT Cermerlang Energi Perkasa, isto je tako u svojem podnesku iznio tvrdnju da Komisija, na temelju izvješća o Indoneziji, pri izračunu gornje granice dobiti ne smije zanemariti dobit povezanu s domaćom prodajom biodizela u Indoneziji na osnovi toga što se za tu prodaju ne smatra da je izvršena u uobičajenom tijeku trgovine.

(48) U skladu s tim uskim tumačenjem kategorije proizvoda, odnosno biodizela, Komisija je izračunala gornju granicu dobiti za pojedinačnog proizvođača na temelju iznosa dobiti koju ostvaruju drugi proizvođači iz ispitnog postupka. Na primjer, za izračun iznosa dobiti indonezijskog proizvođača Wilmar upotrijebljen je ponderirani prosjek dobiti koju su ostvarili drugi provjereni indonezijski proizvođači iz ispitnog postupka, P.T. Ciliandra, P.T. Musim Mas i P.T. Pelita. S druge strane, za društvo P.T. Ciliandra upotrijebljen je ponderirani prosjek dobiti koju su ostvarili Wilmar, P.T. Musim Mas i P.T. Pelita. Ista je metodologija upotrijebljena za izračun gornje granice dobiti za provjerene argentinske proizvođače iz ispitnog postupka.

(49) Drugi skup podataka uključuje podatke proizvođača koji nisu predmet ispitnog postupka dostavljene Komisiji tijekom početnog ispitnog postupka. Jedan od indonezijskih proizvođača koji su bili predmet ispitnog postupka u to vrijeme dostavio je podatke povezanog društva o prodaji mješavina biodizela i mineralnog dizela te prodaji dizelskog goriva i nafte kao goriva za plovila („druga goriva"). Prema izvješćima, profitna marža povezana s tom prodajom iznosi 10,2 %. Da se upotrebljavala kao gornja granica dobiti, ta bi profitna marža vjerojatno rezultirala nultom dampinškom maržom ili dampinškom maržom *de minimis* za sva društva u Indoneziji. Međutim, ti neprovjereni podaci dostavljeni su samo za jednog proizvođača u Indoneziji, dok drugi proizvođači ni u Indoneziji ni u Argentini nisu Komisiji stavili na raspolaganje slične podatke. Budući da se dostupni podaci stoga ne mogu dosljedno primijeniti na obje zemlje, Komisija je smatrala neprimjerenim upotrijebiti podatke samo jednog proizvođača u jednoj zemlji kako bi utvrdila gornju granicu dobiti. Osim toga, u roku koji je bio na raspolaganju Komisiji nakon ponovnog pokretanja ispitnog postupka nije bilo izvedivo provjeriti točnost dostavljenih podataka i izračuna na kojima se oni temelje. U svakom slučaju, budući da je – kako je utvrđeno u uvodnoj izjavi 62. – utvrđeno da je za cijelu zemlju iznos dampinga bio *de minimis* i da je, sukladno tome, istražni postupak okončan za sva društva, Komisija nije smatrala potrebnim koristiti se neprovjerenim prijavljenim podacima o dobiti od prodaje mješavina biodizela s mineralnim dizelom kako bi utvrdila gornju granicu dobiti. Komisija je umjesto toga smatrala primjerenijim osloniti se na podatke koji su dostavljeni i provjereni tijekom početnog ispitnog postupka.

(50) Dva proizvođača izvoznika u Indoneziji, društva Wilmar i PT Pelita Agung Agrindustri, te indonezijske vlasti iznijeli su tvrdnju da je diskrecijsko pravo Komisije pri odabiru podataka s pomoću kojih će odrediti gornju granicu dobiti ograničeno nalazima povjerenstva iz izvješća o Indoneziji. Nakon objave Wilmar je ponovio tu tvrdnju. Te zainteresirane strane smatraju da Komisija mora upotrijebiti iznose dobiti od prodaje mješavina biodizela s mineralnim dizelom ili dobiti ostvarene od prodaje dizelskih goriva i nafte kao goriva za plovila. Međutim, nijedan dio izvješća o Indoneziji ne sprječava Komisiju da upotrebljava druge dostupne relevantne podatke. Povjerenstvo u točki 7.70. navodi da su „tijela EU-a mogla […] uzeti u obzir tu prodaju za određivanje gornje granice dobiti", a u točki 7.72. navodi da su „tijela EU-a trebala […] uzeti u obzir prodaju dizelskih goriva i nafte kao goriva za plovila društva [***] kako bi odredila gornju granicu dobiti". Riječi „mogla" i „trebala" koje je povjerenstvo upotrijebilo u izvješću o Indoneziji upućuju na to da povjerenstvo vjeruje kako je Komisija trebala

razmotriti mogu li se ti podaci upotrijebiti za određivanje gornje granice dobiti, umjesto da zanemari te podatke na temelju netočnog tumačenja izraza „dobit koja se obično ostvaruje". Ta je prodaja sada uzeta u obzir u uvodnoj izjavi 49. te se njezina upotreba smatrala neprimjerenom i nepotrebnom.

(51) EBB je u svojim podnescima dostavio alternativni skup podataka koji bi Komisija mogla upotrijebiti za izračun gornje granice dobiti. Ti su se podaci odnosili na tri društva koja nisu proizvodila ili prodavala predmetni proizvod u jednoj od zemalja koje su bile predmet ispitnog postupka tijekom razdoblja ispitnog postupka. Na temelju javno dostupnih informacija i informacija koje su dostavila dva proizvođača izvoznika u Indoneziji, postalo je jasno da nijedno od triju društava nema sjedište u Indoneziji, nego u Maleziji i Singapuru. Podaci koje je dostavio EBB bili su objedinjeni podaci dobiveni iz godišnjih izvještaja i/ili izvješća o poslovnim rezultatima relevantnih društava te čine profitne marže za potencijalno širok raspon proizvoda i povezanih društava.

(52) Komisija se nije složila s tim da su ti podaci primjereni za određivanje gornje granice dobiti. Glavni su proizvodi tih društava palmino ulje i proizvodi kao što su masne kiseline, glicerin, gnojiva, šećeri i melase, stearin, kakao maslac ili oleo kemikalije. Neka društva pružaju i nepovezane usluge, kao što su upravljanje stambenim nekretninama, upravljanje riznicom ili održavanje željeznica. Za proizvode tih društava ne može se smatrati da pripadaju istoj općoj kategoriji proizvoda kao predmetni proizvod, biodizel. To posebno vrijedi za palmino ulje jer je ono glavna sirovina koja se upotrebljava za proizvodnju biodizela. Komisija smatra da bi uključivanje tog proizvoda u istu opću kategoriju kao biodizel podrazumijevalo preširoko tumačenje te kategorije. Stoga je Komisija odbila upotrebu predloženih podataka.

(53) U nedavno dovršenom antidampinškom ispitnom postupku u vezi s uvozom biodizela iz Indonezije u Sjedinjene Američke Države vlasti Sjedinjenih Američkih Država izračunale su profitnu maržu od 6,15 % ([1]). Komisija je ispitala može li se ta brojka upotrijebiti kao gornja granica dobiti. Međutim, s obzirom na to da su proizašli iz financijskih izvještaja proizvođača sa sjedištem u Njemačkoj, Komisija nije mogla upotrijebiti ni te podatke.

(54) Zaključuje se da metodologija utvrđena u uvodnim izjavama od 46. do 48. slijedi logiku članka 2.2.2. točke iii. Sporazuma o antidampingu te se upotrebljavaju podaci koji su Komisiji poznati i na raspolaganju u spisu, bez potrebe za dodatnim istraživanjem. Stoga se ta metodologija smatra najprimjerenijom u ovom slučaju.

(55) Njezinom upotrebom dobivaju se sljedeći rezultati. Kad je riječ o Argentini, svi uključeni proizvođači imali su stvarnu profitnu maržu višu od one od 15 % koja je, kako je objašnjeno u uvodnim izjavama 39. i 40., upotrijebljena u početnom ispitnom postupku. Iz ponderiranog prosjeka bilo koje kombinacije tih profitnih marži stoga bi uvijek isto tako proizašla gornja granica dobiti viša od 15 %. To znači da je marža dobiti od 15 % određena u početnom ispitnom postupku niža od pojedinih gornjih granica dobiti, zbog čega tu maržu dobiti treba upotrijebiti za izračun dampinških marži.

(56) Kad je riječ o Indoneziji, profitne marže koje su stvarno ostvarili proizvođači koji su predmet ispitnog postupka isto su tako bile više od 15 % za sva društva osim jednog. Budući da se za izračun pojedinačnih gornjih granica dobiti upotrebljava ponderirani prosjek, ta profitna marža niža od 15 % dovodi do gornjih granica dobiti za neke proizvođače koje su niže od 15 %, zbog čega je nužna prilagodba snižavanjem nekih profitnih marži upotrijebljenih za izračun dampinških marži. Za jedno je društvo gornja granica dobiti bila viša od 15 %, što znači da je i dalje potrebno upotrijebiti profitnu maržu od 15 %. Ostala tri društva imaju gornje granice dobiti niže od 15 %, što znači da profitne marže koje se upotrebljavaju za izračun uobičajene vrijednosti ne mogu biti više od te gornje granice. Iz primjene te metodologije proizlaze sljedeći rezultati:

Tablica 1.

Društvo	Profitna marža
P.T. Ciliandra Perkasa, Jakarta	15 %
P.T. Musim Mas, Medan	12,87 %
P.T. Pelita Agung Agrindustri, Medan	14,42 %
P.T Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; P.T. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	14,42 %

([1]) Ministarstvo trgovine Sjedinjenih Američkih Država, istraga A-560-830, memorandum, *Cost of Production and Constructed Value Calculation Adjustments for the Final Determination – Wilmar Trading Pte. Ltd.* („Prilagodbe troškova proizvodnje i izračunane vrijednosti za konačno određivanje"), 20. veljače 2018.

4.3. **Dvostruko brojanje**

(57) Povjerenstvo je u svojem izvješću o Indoneziji utvrdilo da EU nije izračunao izvoznu cijenu jednog indonezijskog proizvođača izvoznika, društva P.T. Musim Mas, na temelju cijene po kojoj se uvezeni biodizel koji je proizvodilo društvo P.T. Musim Mas isprva preprodavao neovisnim kupcima u EU-u, kako se zahtijeva člankom 2.3. Sporazuma o antidampingu.

(58) Određena vrsta biodizela (biodizel na temelju destilata masnih kiselina palme) ispunjuje uvjete za „dvostruko brojanje" za potrebe usklađivanja s obveznim ciljnim vrijednostima EU-a u pogledu miješanja biodizela. Zbog toga proizvođači mješavina u EU-u moraju upotrijebiti samo upola manju količinu te vrste biodizela kako bi ispunili obvezne ciljne vrijednosti EU-a u pogledu miješanja biodizela. Budući da ta vrsta biodizela stoga ima veću vrijednost za kupce, proizvođač te vrste može klijentu naplatiti premiju. U tom konkretnom slučaju pitanje dvostrukog brojanja odnosi se na određeni izvoz društva P.T. Musim Mas klijentima u Italiji. U početnom ispitnom postupku EU je zanemario tu premiju pri izračunu izvozne cijene biodizela.

(59) S obzirom na nalaz WTO-a da je EU nepropisno zanemario tu premiju koju su platili kupci u Italiji, Komisija je ponovno ocijenila svoje izračune i na odgovarajući način prilagodila izvoznu cijenu za društvo P.T. Musim Mas.

4.4. **Ponovno izračunane dampinške marže**

(60) Revidirane stope pristojbi u odnosu na sve indonezijske i argentinske izvoznike s obzirom na presude Općeg suda EU-a te nalaze i preporuke iz izvješća o Indoneziji i Argentini, izražene na razini cijene CIF na granici Unije, neocarinjeno, iznose:

Tablica 2.

Zemlja	Društvo	Dampinška marža
Indonezija	P.T. Ciliandra Perkasa, Jakarta	– 4,0 %
	P.T. Musim Mas, Medan	– 4,7 %
	P.T. Pelita Agung Agrindustri, Medan	4,4 %
	P.T Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; P.T. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	6,2 %
Argentina	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %
	Molinos Agro SA, Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Bahia Blanca; Vicentin SAIC, Avellaneda	6,6 %
	Aceitera General Deheza SA, General Deheza; Bunge Argentina SA, Buenos Aires	8,1 %

(61) S obzirom na visoke negativne dampinške marže za dva od četiriju indonezijskih društava iz uzorka Komisija je provjerila je li ponderirana prosječna dampinška marža na razini zemlje, uzimajući u obzir negativne marže, bila viša od razine *de minimis* kako je predviđena u članku 9. stavku 3. osnovne uredbe.

(62) Stopa dampinga u indonezijskom uzorku, izražena kao postotak vrijednosti CIF izvoza u uzorku, iznosila je 1,6 %, odnosno bila je niža od *de minimis* praga od 2 %.

(63) S obzirom na *de minimis* dampinšku maržu na razini zemlje ispitni bi postupak u odnosu na uvoz biodizela iz Indonezije trebalo prekinuti bez mjera.

5. **REVIDIRANI NALAZI O ŠTETI TEMELJENI NA IZVJEŠĆIMA**

(64) U izvješćima o Argentini utvrđeno je, među ostalim, da je EU postupio suprotno člancima 3.1. i 3.4. Sporazuma o antidampingu u svojem ispitivanju učinka dampinškog uvoza na domaću industriju, u mjeri u kojoj se odnosi na proizvodni kapacitet i iskorištenost kapaciteta.

(65) U uredbi o izmjeni donesenoj nakon izvješća o Argentini to se pitanje razmatra u uvodnim izjavama od 87. do 123. ([1]) Ni u presudama Općeg suda ni u izvješću o Indoneziji nisu navedeni nalazi zbog kojih bi bila potrebna ponovna ocjena te analize, pa ona i dalje vrijedi.

([1]) Provedbena uredba (EU) 2017/1578 od 18. rujna 2017. o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 1194/2013 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije (SL L 239, 19.9.2017., str. 9.).

(66) Tijekom početnog ispitnog postupka smatralo se primjerenim provesti kumulativnu ocjenu uvoza iz Argentine i Indonezije jer su u to vrijeme bili ispunjeni uvjeti utvrđeni u članku 3. stavku 4. osnovne uredbe. Zaključci o šteti i uzročno-posljedičnoj vezi stoga su se temeljili na kombiniranom učinku uvoza biodizela iz obiju zemalja. Međutim, ti uvjeti više nisu ispunjeni jer je utvrđeno da je razina dampinga na razini zemlje za Indoneziju niža od *de minimis* razine od 2 %.

(67) Stoga je potrebno utvrditi bi li analiza uzročnosti ograničena na dampinški uvoz biodizela iz Argentine dovela do prekida uzročno-posljedične veze između dampinškog uvoza i štete koju je pretrpjela industrija Unije.

5.1. **Nalazi o šteti**

(68) Kad je riječ o Argentini, nalazi iz presuda Suda ili izvješća o Indoneziji ne utječu na metodologiju na kojoj se temelji analiza štete provedena u konačnoj uredbi. Stoga relevantni nalazi iz konačne uredbe ostaju na snazi.

(69) Ukupna proizvodnja u Uniji iznosila je oko 9 052 871 tonu tijekom razmatranog razdoblja, dok se potrošnja biodizela u Uniji povećala za 5 %. Obujam uvoza iz Argentine povećao se za ukupno 41 % tijekom razmatranog razdoblja, dok se tržišni udio povećao sa 7,7 % na 10,8 % tijekom istog razdoblja. Iako su se cijene uvoza biodizela iz Argentine povećale tijekom razmatranog razdoblja, i dalje su bile niže od cijena industrije Unije tijekom istog razdoblja. Razlika između argentinskih cijena i cijena Unije, izražena kao postotak ponderirane prosječne cijene industrije Unije na razini franko tvornica, tj. marža sniženja cijena, iznosila je od 4,5 % do 9,1 %. Profitabilnost industrije Unije 2009. iznosila je 3,5 %, ali je poslije toga skliznula u gubitak, dosegnuvši – 3,5 % u početnom ispitnom postupku (1. srpnja 2011. – 30. lipnja 2012.).

(70) Analiza iz konačne uredbe pokazala je da je industrija Unije pretrpjela materijalnu štetu kako je definirana u članku 3. stavku 5. osnovne uredbe. Potrošnja se povećala, ali su se smanjili tržišni udio i profitabilnost industrije Unije. Istodobno se povećao tržišni udio uvoza i snižene su cijene proizvođača iz Unije.

5.2. **Revidirani nalazi o uzročnosti**

(71) Kako je objašnjeno u točki 5.1., utvrđeno je da je sav uvoz iz Argentine u Uniju tijekom razdoblja ispitnog postupka dampinški. Nalazi iz konačne uredbe isto su tako pokazali da se jeftini dampinški uvoz iz Argentine znatno povećao s obzirom na obujam (41 % tijekom razmatranog razdoblja), iz čega je proizašlo povećanje tržišnog udjela za 3 postotna boda do kraja predmetnog razdoblja.

(72) Unatoč povećanju potrošnje od 5 % tržišni udio industrije Unije smanjio se za 5,5 postotnih bodova tijekom razmatranog razdoblja. Iako su se prosječne cijene dampinškog uvoza iz Argentine povećale za 54 % tijekom razmatranog razdoblja, i dalje su bile znatno niže od cijena industrije Unije tijekom istog razdoblja. Dampinški uvoz snižavao je cijene industrije Unije s prosječnom maržom sniženja cijena od 8 % tijekom razdoblja ispitnog postupka.

(73) Budući da je ispitni postupak prekinut s obzirom na Indoneziju, kako je objašnjeno u uvodnim izjavama od 60 do 63., uvoz iz Indonezije potrebno je ocijeniti zasebno, kao drugi čimbenik koji je isto tako mogao prouzročiti štetu.

(74) Sljedeći pregled proizlazi iz revidiranih podataka o uvozu iz trećih zemalja (uključujući Indoneziju):

Tablica 3.

		2009.	2010.	2011.	RIP
Prodaja proizvođača iz EU-a	Obujam prodaje (u tonama)	9 454 786	9 607 731	8 488 073	9 294 137
	Indeks 2009. = 100	*100*	*102*	*90*	*98*
	Tržišni udio	84,7 %	83,3 %	76,1 %	79,2 %
	Indeks 2009. = 100	*100*	*98*	*90*	*94*

		2009.	2010.	2011.	RIP
Uvoz iz Argentine	Ukupan uvoz (u tonama)	853 589	1 179 285	1 422 142	1 263 230
	Indeks 2009. = 100	*100*	*138*	*167*	*148*
	Tržišni udio	7,7 %	10,2 %	12,7 %	10,8 %
	Indeks 2009. = 100	*100*	*135*	*167*	*141*
Uvoz iz Indonezije	Ukupan uvoz (u tonama)	157 915	495 169	1 087 518	995 663
	Indeks 2009. = 100	*100*	*314*	*689*	*631*
	Tržišni udio	1,4 %	4,3 %	9,7 %	8,5 %
	Indeks 2009. = 100	*100*	*303*	*689*	*600*
Ostale treće zemlje	Ukupan uvoz (u tonama)	699 541	256 327	161 973	175 370
	Indeks 2009. = 100	*100*	*37*	*23*	*25*
	Tržišni udio	6,3 %	2,2 %	1,5 %	1,5 %
	Indeks 2009. = 100	*100*	*35*	*23*	*24*

(75) Došlo je do znatnog smanjenja uvoza iz Sjedinjenih Američkih Država (SAD), Norveške i Južne Koreje nakon uvođenja mjera na uvoz iz SAD-a 2009. i ispitnog postupka protiv izbjegavanja mjera u odnosu na uvoz poslan iz Kanade 2010. S druge strane, udio uvoza iz Indonezije povećao se s 1,4 % na 8,5 %, što je povećanje od 500 % tijekom razmatranog razdoblja. Istodobno je u industriji Unije zabilježeno smanjenje tržišnog udjela s 84,7 % na 79,2 %.

(76) Slično tomu, uvoz iz Indonezije povećao se za više od pet puta tijekom predmetnog razdoblja, dok se obujam prodaje industrije Unije smanjio. Boljim pregledom otkriva se da se obujam prodaje uvoza iz Indonezije 2010. povećao za 214 %. Međutim, iste se godine obujam prodaje industrije Unije povećao za 2 %. Tek je sljedeće godine zabilježen oštar pad obujma prodaje industrije Unije, što se preklapalo s dodatnim povećanjem uvoza iz Indonezije od 119 % u razdoblju od 2010. do 2011.

Tablica 4.

Cijena po toni (u EUR)	2009.	2010.	2011.	RIP
EU	797	845	1 096	1 097
Indeks 2009. = 100	*100*	*106*	*137*	*138*
Argentina	629	730	964	967
Indeks 2009. = 100	*100*	*116*	*153*	*154*
Indonezija	597	725	864	863
Indeks 2009. = 100	*100*	*121*	*145*	*145*
Ostale treće zemlje (bez Indonezije)	527	739	1 037	1 061
Indeks 2009. = 100	*100*	*140*	*197*	*201*

(77) Nadalje, prosječne cijene uvoza iz Indonezije bile su znatno niže od cijena industrije Unije i argentinskog uvoza tijekom razmatranog razdoblja. Međutim, budući da postoje određene razlike između proizvoda iz Indonezije i proizvoda na tržištu Unije, tu je izvoznu cijenu potrebno prilagoditi kako bi se u njoj odrazio konkurentski odnos između dvaju proizvoda.

(78) U uvodnim izjavama od 93. do 97. privremene uredbe Komisija je izračunala prilagodbu cijene na temelju razlike u cijeni na tržištu Unije između prodaje biodizela pri točki začepljenja filtra za gorivo kod nižih temperatura (CFPP) 13 (što odgovara kvaliteti proizvoda iz Indonezije) i prodaje biodizela pri CFPP-u 0 (što odgovara kvaliteti proizvoda iz EU-a). Čak su i nakon te prilagodbe indonezijske cijene izvoza snižavale cijene Unije za 4 %.

(79) Međutim, povjerenstvo je u točkama od 7.158. do 7.159. izvješća o Indoneziji utvrdilo da se u toj prilagodbi troškova ne odražava propisno „složenost konkurentskih odnosa" između uvezenog indonezijskog biodizela i miješanog proizvoda koji prodaje industrija Unije. Povjerenstvo nije dalo preciznije smjernice za metodologiju kojom se mjeri taj odnos.

(80) Komisija je navela da postoji vrlo širok raspon mogućnosti za miješanje različitih vrsta biodizela s indonezijskim biodizelom kako bi se dobio proizvod koji odgovara usporedivom proizvodu iz EU-a. Stoga nije praktično izračunavati podatke o cijenama za te različite vrste mješavina biodizela tijekom razdoblja ispitnog postupka. Osim toga, europski proizvođači biodizela smatraju da se u početnoj prilagodbi cijene, koja je dovela do sniženja od 4 %, na odgovarajući način odrazio konkurentski odnos. Konačno, samo je povjerenstvo u točki 7.159. navelo da bi složenija analiza i dalje mogla opravdati nalaz da je uvoz iz Indonezije imao znatan učinak snižavanja cijena na cijenu miješanog proizvoda industrije Unije. Stoga je Komisija zaključila da je indonezijski izvoz tijekom razdoblja ispitnog postupka snizio cijene EU-a za najmanje 4 %.

(81) Kako bi se utvrdila uzročno-posljedična veza između dampinškog uvoza i štete za industriju Unije, mora se, u skladu s člankom 3. stavcima 6. i 7. osnovne uredbe, dokazati da je dampinški uvoz prouzročio materijalnu štetu za industriju Unije, dok se šteta prouzročena drugim poznatim čimbenicima ne pripisuje dampinškom uvozu. Pojam uzročno-posljedične veze tumači se na način usklađen s WTO-om, što znači da je potrebno utvrditi da postoji stvarna i bitna uzročno-posljedična veza između dampinškog uvoza i štete za domaću industriju ([1]) U uvodnoj izjavi 189. konačne uredbe zaključeno je da nisu dostavljeni nikakvi dokazi za to da učinak drugih čimbenika nije takav da bi prekinuo uzročno-posljedičnu vezu između dampinškog uvoza iz Argentine i Indonezije zajedno i štete koju je pretrpjela industrija Unije, neovisno o tome uzima li se u obzir jedan čimbenik ili više njih.

(82) Međutim, i taj je zaključak trebalo revidirati s obzirom na činjenice i revidiranu analizu utvrđenu u uvodnim izjavama od 71. do 80. nakon ograničenja analize samo na uvoz iz Argentine.

(83) Tijekom razdoblja ispitnog postupka gotovo je polovina uvoza u Uniju dolazila iz Indonezije po cijeni nižoj od cijena Unije i argentinskih cijena. Što je još važnije, eksponencijalno povećanje obujma uvoza iz Indonezije i njegov tržišni udio znatno su pridonijeli materijalnoj šteti koju je pretrpjela industrija Unije.

(84) Učinak indonezijskog izvoza pridonio je drugim čimbenicima utvrđenima u privremenoj uredbi, među ostalim prekomjernom kapacitetu industrije Unije i šteti koju je ona nanijela samoj sebi (uvodne izjave od 132. do 140. privremene uredbe).

(85) Na temelju toga Komisija je zaključila da su učinak uvoza biodizela iz Indonezije u Uniju i drugi čimbenici utvrđeni u prethodnoj uvodnoj izjavi pridonijeli šteti koju je pretrpjela industrija Unije u tolikoj mjeri da se ne može utvrditi da postoji stvarna i bitna uzročno-posljedična veza između dampinškog uvoza iz Argentine i materijalne štete koju je pretrpjela industrija Unije.

(86) EBB je nakon objave iznio tvrdnju da priroda štete koju su uzrokovali drugi čimbenici, među kojima i uvoz iz Indonezije, ne umanjuje uzročno-posljedičnu vezu između materijalne štete koju je pretrpjela industrija Unije i uvoza iz Argentine. Također je iznio tvrdnju da je Komisija u svojoj analizi primijenila pogrešan standard, navodno na temelju pretpostavke da je dampinški uvoz iz Argentine trebao biti glavni ili jedini uzrok materijalne štete, a ne samo jedan od uzroka štete. EBB smatra da bi bilo dovoljno dokazati da je uvoz iz Argentine imao negativan učinak na industriju Unije, a da nije morao biti jedini ili najvažniji čimbenik pretrpljene štete. S obzirom na činjenicu da je u razmatranom razdoblju (od 2009. do sredine 2012.) obujam uvoza iz Argentine bio veći od uvoza iz Indonezije i da su argentinske cijene bile 8 % niže od cijena industrije Unije, a indonezijske

([1]) Provedbena uredba (EU) 2017/1578 o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 1194/2013 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije (SL L 239, 19.9.2017., str. 9.).

4 %, EBB smatra da je uvoz iz Argentine očito imao negativan učinak na stanje industrije Unije, što je dovoljno da se utvrdi uzročno-posljedična veza između dampinškog uvoza iz Argentine i materijalne štete koju je pretrpjela industrija Unije.

(87) Komisija u tom pogledu najprije podsjeća da je već objasnila primijenjeni pravni standard u uvodnoj izjavi 81. U toj se izjavi nigdje ne spominju „najvažniji" ni „glavni" razlozi za analizu uzročnosti. Pravni standard temelji se na članku 3. stavcima 6. i 7. osnovne uredbe prema kojima se mora dokazati da dampinški uvoz nanosi štetu te da se također trebaju ispitati ostali čimbenici kako bi se osiguralo da šteta koju nanesu ti drugi čimbenici ne bude pripisana dampinškom uvozu. Drugo, tvrdnje EBB-a da bi primjeren test bio onaj u kojem bi se pokazalo je li dampinški uvoz imao „negativan učinak na industriju Unije" nemaju uporište u pravnom okviru. I doista, relevantnim pravnim testom utvrđuje se je li postojala „stvarna i bitna veza" između dampinškog uvoza iz Argentine i materijalne štete koju je pretrpjela industrija Unije.

(88) Komisija smatra da na temelju činjenica iz spisa ne može donijeti takav zaključak. Tim više što je 2009. profitabilnost industrije Unije, koja je već bila suočena sa znatnim uvozom iz Argentine, ali vrlo malim količinama iz Indonezije, iznosila 3,5 %. Kad se uvoz iz Indonezije znatno povećao, profitabilnost je postala negativna i iznosila – 2,5 % u razdoblju početnog ispitnog postupkaja. U tom je smislu važno napomenuti da se uvoz iz Indonezije tijekom tog razdoblja povećao po znatno većoj stopi negu uvoz iz Argentine (vidjeti tablicu 3.). Stoga Komisija smatra da se EBB-ovim isključivim oslanjanjem na usporedbu marži sniženja cijena uvoza iz Indonezije (prilagođenih za razlike u kvaliteti) i uvoza iz Argentine nije potpuno i na odgovarajući način uspio pokazati učinak koji je izvoz svake zemlje izvoznice imao na stanje industrije Unije, prije svega u odnosu na profitabilnost.

(89) Zaključak je Komisije da nije moguće utvrditi stvarnu i bitnu uzročno-posljedičnu vezu između dampinškog uvoza iz Argentine i materijalne štete koju je pretrpjela industrija Unije s obzirom na važnost ostalih poznatih čimbenika koji su pridonijeli toj šteti.

(90) Jedno društvo, COFCO Argentina S.A., javilo se nakon objave Provedbene uredbe (EU) 2017/1578 i tvrdilo da ispunjuje sva tri kriterija za nove proizvođače izvoznike utvrđena u članku 3. konačne uredbe te dostavilo prateće dokaze. Komisija je analizirala zahtjev i dokaze. Međutim, s obzirom na rezultate ponovno pokrenutog ispitnog postupka zahtjev je postao bespredmetan.

6. **ZAKLJUČAK**

(91) Ispitni bi postupak trebalo prekinuti i. jer su dampinške marže za uvoz iz Indonezije na razini *de minimis* te ii. zbog činjenice da se ne može utvrditi da postoji stvarna i bitna uzročno-posljedična veza između dampinškog uvoza iz Argentine i materijalne štete koju je pretrpjela industrija Unije, kako se zahtijeva člankom 3. stavkom 7. osnovne uredbe. To znači da bi trebalo staviti izvan snage postojeće mjere koje su i dalje na snazi za one proizvođače izvoznike iz Argentine i Indonezije koji nisu s uspješnim ishodom osporili antidampinške mjere pred Općim sudom. Stoga bi radi jasnoće i pravne sigurnosti trebalo staviti izvan snage Provedbenu uredbu (EU) br. 1194/2013.

(92) Konačne antidampinške pristojbe plaćene na temelju Provedbene uredbe (EU) br. 1194/2013 za uvoz biodizela iz Argentine i Indonezije i privremene pristojbe koje su konačno naplaćene u skladu s člankom 2. te uredbe trebalo bi vratiti ili otpisati ako se odnose na uvoz biodizela koji društva koja su uspjela osporiti tu uredbu pred sudom, odnosno argentinski proizvođači izvoznici Unitec Bio SA, Molinos Rio de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cargill SACI, Louis Dreyfus Commodities S.A. (LDC Argentina SA) i indonezijski proizvođači izvoznici PT Pelita Agung Agrindustri, PT Ciliandra Perkasa, PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), prodaju radi izvoza u Uniju. Povrat ili otpis treba zatražiti od nacionalnih carinskih tijela u skladu s primjenjivim carinskim propisima.

(93) PT Cermerlang Energi Perkasa je nakon objave iznio tvrdnju da bi povrat ili otpis antidampinških pristojbi trebao biti dostupan svim društvima koja su obuhvaćena obvezom plaćanja tih pristojbi, a ne samo onim poduzećima koja su uspjela osporiti konačnu uredbu na sudu. Iznio je i tvrdnju da bi Provedbenu uredbu (EU) br. 1194/2013 i Uredbu 2017/1578 o izmjeni te uredbe trebalo staviti izvan snage.

(94) Komisija je prvo podsjetila da je Uredbom 2017/1578 samo izmijenjena Provedbena uredba (EU) br. 1194/2013. Ako se ta uredba stavi izvan snage, uredba o izmjeni gubi svaki pravni učinak. Stoga nema potrebe za izričitim stavljanjem izvan snage i te uredbe. Drugo, poništenje Provedbene uredbe (EU) br. 1194/2013 po presudi Općeg suda primjenjuje se samo na društva koja su osporavala tu odluku pred Općim sudom. Sukladno tome, antidampinške pristojbe naplaćene drugim poduzećima prikupljale su se u skladu s pravom Unije. Kad je u pitanju nalaz iz izvješća WTO-a o Indoneziji da bi antidampinške mjere na uvoz iz Indonezije trebalo uskladiti s obvezama Unije prema WTO-u, Komisija i Indonezija suglasile su se da te preporuke iz izvješća provedu do listopada 2018. U skladu s općim načelima WTO-a o rješavanju sporova ta će pravila proizvoditi učinke tek od dana početka provedbe. Komisija je stoga odbila zahtjev za povrat ili otpis i tih pristojbi.

(95) Uzimajući u obzir nedavnu sudsku praksu Suda ([1]), primjereno je i predvidjeti stopu zatezne kamate koja će se platiti u slučaju povrata konačnih pristojbi jer se u relevantnim odredbama na snazi u pogledu carinskih pristojbi ne predviđa ta kamatna stopa i jer bi primjena nacionalnih pravila dovela do neopravdanih poremećaja među gospodarskim subjektima, ovisno o tome koja je država članica odabrana za carinjenje.

7. **OBJAVA**

(96) Sve su strane obaviještene o nalazima Komisije i odobreno im je razdoblje u kojem su mogle dostaviti primjedbe.

(97) Odbor osnovan u skladu s člankom 15. stavkom 1. osnovne uredbe nije dostavio mišljenje,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Prekida se antidampinški postupak koji se odnosi na uvoz monoalkilnih estera masnih kiselina i/ili parafinskih plinskih ulja dobivenih sintezom i/ili hidrotretiranjem, nefosilnog podrijetla, u čistom obliku ili u mješavini, podrijetlom iz Argentine i Indonezije, trenutačno razvrstanih u oznake KN ex 1516 20 98 (oznake TARIC 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 i 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (oznake TARIC 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 i 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (oznaka TARIC 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (oznake TARIC 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 i 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (oznake TARIC 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 i 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (oznake TARIC 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 i 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (oznake TARIC 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 i 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (oznake TARIC 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 i 3824 99 92 20), 3826 00 10 i ex 3826 00 90 (oznake TARIC 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 i 3826 00 90 30) („biodizel”).

Članak 2.

Konačne antidampinške pristojbe plaćene na temelju Provedbene uredbe (EU) br. 1194/2013 za uvoz biodizela iz Argentine i Indonezije i privremene pristojbe koje su konačno naplaćene u skladu s člankom 2. te uredbe vraćaju se ili otpisuju ako se odnose na uvoz biodizela koji sljedeća društva prodaju radi izvoza u Uniju:

Društvo	Dodatna oznaka TARIC
Argentina	
Unitec Bio SA, Buenos Aires	C 330
Molinos Agro SA, Buenos Aires	B 784
Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Bahia Blanca	B 784
Vicentin SAIC, Avellaneda	B 784
Aceitera General Deheza SA, General Deheza	B 782

([1]) Presuda Suda od 18. siječnja 2017., predmet C-365/15, *Wortmann*, EU:C:2017:19, točke 35. do 39.

Društvo	Dodatna oznaka TARIC
Bunge Argentina SA, Buenos Aires	B 782
Cargill SACI, Buenos Aires	C 330
Louis Dreyfus Commodities S.A. (LDC Argentina SA), Buenos Aires	B 783
Indonezija	
PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	B 788
PT Ciliandra Perkasa, Jakarta	B 786
PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan	B 789
PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	B 789
PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), Medan	B 787

Povrat ili otpis zahtijeva se od nacionalnih carinskih tijela u skladu s primjenjivim carinskim propisima.

Osim ako je navedeno drukčije, primjenjuju se odredbe koje su na snazi u pogledu carinskih pristojbi. Zatezne kamate koje se plaćaju u slučaju povrata kojim se ostvaruje pravo na zateznu kamatu jest stopa koju primjenjuje Europska središnja banka za svoje glavne operacije refinanciranja, objavljena u seriji C *Službenog lista Europske unije*, koja je na snazi prvog kalendarskog dana u mjesecu dospijeća plaćanja, uvećana za jedan postotni bod.

Članak 3.

Provedbena uredba (EU) br. 1194/2013 stavlja se izvan snage.

Članak 4.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 18. listopada 2018.

Za Komisiju

Predsjednik

Jean-Claude JUNCKER